

Optagetallene for 2000 viser, at udenlandske medicinstuderende nu udgør i alt ca. 24%, heraf udgør norske og svenske studerende ca. 20%.

En lægeuddannelse tager lang tid: 6½ år til kandidatuddannelsen. Derefter turnus i 1½ år, hvortil kommer speciallægeuddannelsen, der under optimale forhold kan gennemføres på mellem 5½ og 7½ år, men som oftest varer længere afhængig af det valgte speciale.

Den aktuelle lægemangel skyldes således det lave antal studiepladser op igennem 1980'erne.

Der findes ikke nogen tilgængelige statistiske opgørelser, der belyser hvor mange af de nordiske medicinstuderende, der bliver i Danmark efter endt uddannelse. Undersøgelser viser imidlertid, at ca. 40 % af udenlandske studerende ved de lange videregående uddannelser som helhed bliver i Danmark efter endt uddannelse.

Jeg vil gerne minde om, at svenske ansøgere til medicinstudiet i Danmark sidestilles med danske ansøgere, da Sverige er medlem af EU.

For så vidt angår optaget af norske medicinstuderende er dette reguleret via den nordiske overenskomst om adgang til videregående uddannelse, som blev indgået i 1996 med virkning fra optaget i 1997. Aftalen indebærer, at studerende på de videregående uddannelser i de nordiske lande kan optages i de andre nordiske lande på samme vilkår som det pågældende lands egne studerende. Formålet med aftalen er bl.a. at uddybe det nordiske samarbejde om videregående uddannelse og skabe den størst mulige valgfrihed for uddannelsessøgende i nord.

Aftalen blev i juni 1999 forlænget til udgangen af 2001. I denne forbindelse blev der indgået en bilateral aftale mellem den norske og den danske undervisningsminister om fastsættelse af kvoter for antallet af norske studerende på enkelte uddannelser i Danmark, herunder medicin, hvor antallet af norske ansøgere er særlig stort.

Det øgede optag på medicinstudiet gennem 1990'erne gør, at antallet af læger vil stige over det næste 10-år. På lidt længere sigt er udviklingen mere usikker, da der de senere år har været en kraftig stigning i optaget af især norske og svenske medicinstuderende.

Jeg har derfor sat et analysearbejde i gang i Sundhedsministeriet, der skal belyse problemstillinger vedrørende rekruttering, fastholdelse og faggrænser i sundhedssektoren. Rapporten forventes færdig i løbet af en måned.

Rapporten vil bl.a. indeholde forslag til initiativer indenfor tre områder nemlig fastholdelse

af ældre personale, fastholdelse af nordiske studerende efter endt uddannelse og anvendelse af såkaldt 3. landes læger (dvs. udenfor EØS-området), samt ændret arbejdstilrettelæggelse indenfor lægegruppen såvel som mellem andre personalegrupper i sundhedssektoren.

Det er klart, at Undervisningsministeriet skal inddrages i udarbejdelse af en indsats vedrørende uddannelse af læger og andet sundhedspersonale.

Det vil jeg tage initiativ til, når rapporten foreligger.

Spm. nr. S 431

Til miljø- og energiministeren (10/11 2000) af: **Kim Behnke (FRI):**

»Hvorfor gælder regler om opbevaring, omgang, deponering, salg og anden håndtering af kræftfremkaldende stoffer ikke for tobak?«

Begrundelse

Ministeren har været meget optaget af at få indført meget restriktive regler om kræftfremkaldende stoffer. Det er godt. Imidlertid er det ofte stoffer, som anvendes og forekommer i meget små mængder og meget beskeden udbredelse.

Der er dog en undtagelse. Tobak er så afgjort den mest udbredte årsag til kræft. Tobak er imidlertid ikke omfattet af reglerne vedrørende omgang med kræftfremkaldende stoffer. Tværtimod, så må man have ubegrænset omgang med tobak, når ellers man betaler de lovpligtige punktafgifter.

Det forekommer, at der er tale om en betydelig proportionsforvridning, når man ser alle de kræfter, miljømyndighederne bruger på kræftfremkaldende stoffer, hvis udbredelse er meget ubetydelig, mens tobakken ikke underkastes miljømyndighedernes opmærksomhed.

Ud fra antal registrerede dødsfald, sygdomme og anden negativ påvirkning af samfundet, så burde tobakken have miljømyndighedernes første prioritet. Intet andet kræftfremkaldende stof er skyld i så mange skader.

Når miljøorganisationer og miljømyndigheder samt ministeren er så lidt interesseret i tobakkens skadevirkninger, så efterlades man med det indtryk, at det kan skyldes, at tobaks-